

NORGES HØYESTERETT

Den 20. mai 2025 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Matheson, Noer og Arntzen i

HR-2025-945-U, (sak nr. 25-048732SIV-HRET), sivil sak, anke over kjennelse:

A

mot

Advokat B

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A har anket Borgarting lagmannsretts kjennelse 7. januar 2025 i sak nr. 24-021672ASD-BORG/02 mot advokat B.
- (2) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er gebyrpliktig. Ved brev fra Borgarting lagmannsrett 30. januar 2025 og faktura 31. januar 2025 fikk A frist til 14. februar for å betale rettsgebyr. Rettsgebyret ble ikke betalt innen fristen. Anken skal da i utgangspunktet avvises, med mindre det gis oppfriskning, jf. tvisteloven § 16-9 første ledd første punktum og rettsgebyrloven § 3 sjette ledd andre punktum.
- (3) Det er to vilkår for avvisning på grunn av manglende betaling av gebyr innen fristen. Betalingsfristen må være «meddelt», jf. HR-2024-2083-U avsnitt 15. Avvisning krever også at parten er gjort kjent med følgene av fristoversittelsen, jf. tvisteloven § 16-9 andre ledd. Utvalget bemerker at den ankende part ved lagmannsrettens brev 30. januar 2025 ble gjort oppmerksom på at «du vil om noen dager motta en faktura med anmodning om å innbetale gebyr», og at anken kunne bli avvist dersom gebyret ikke ble betalt «innen den fristen som er fastsatt i fakturaen». Fakturaen med betalingsfristen er registrert levert elektronisk påfølgende dag. Det er ikke holdepunkter for at den ankende part har vært forhindret fra å få tilgang til dokumentene på grunn av teknisk feil eller lignende. Utvalget legger etter dette til grunn at fristen er meddelt og at A ble gjort kjent med følgene av fristoversittelse.
- (4) Vilkårene for avvisning er dermed oppfylt. Spørsmålet blir videre om avvisning likevel ikke skal skje fordi det er grunnlag for oppfriskning.
- (5) Vilkårene for oppfriskning følger av tvisteloven § 16-12. Etter tredje ledd kan det gis oppfriskning om det vil være urimelig å nekte parten videre behandling av saken på grunn av forsømmelsen. Ved avgjørelsen skal det særlig legges vekt på forsømmelsens karakter, partens interesse i å foreta prosesshandlingen og hensynet til motparten.

- (6) Rettsgebyret ble betalt 28. februar 2025, altså 14 dager etter betalingsfristen 14. februar 2025. I tillegg til selve fakturaen, ble A også gjort oppmerksom på viktigheten av å betale gebyret innen fristen gjennom lagmannsrettens brev 30. januar 2025 der det stod at fakturaen ville komme «om noen dager» og måtte betales innen fristen for å ikke risikere avvisning. Selv om kjennelsen det er anket over påfører A en stor økonomisk belastning, er fristoversittelsen så betydelig at forsømmelsens karakter klart taler mot å gi oppfriskning.
- (7) Utvalget har også lagt vekt på at prøvingskompetansen er begrenset til om lagmannsrettens generelle lovforståelse er riktig og om lagmannsrettens avgjørelse er «åpenbart uforsvarlig eller urimelig», jf. tvisteloven § 29-3 tredje ledd, jf. tvisteloven § 30-3 første ledd. Ankeutvalget bemerker at lagmannsrettens avgjørelse etter tvisteloven § 3-8 første ledd, skulle vært avsagt som beslutning og ikke kjennelse. Det vises til tvisteloven § 19-1 andre ledd bokstav a og HR-2024-1054-U. Ved anke følges likevel reglene for den avgjørelsestype som skulle ha vært brukt, jf. tvisteloven § 19-1 fjerde ledd. Anken til Høyesterett følger derfor reglene om anke over beslutning. Den begrensede prøvingskompetansen gjør at anken ikke har utsikter til å føre frem. Dette innebærer at parten har liten interesse i å foreta prosesshandlingen, noe som også taler mot at det gis oppfriskning, jf. HR-2014-674-U avsnitt 4, HR-2010-721-U og HR-2025-367-U avsnitt 9.
- (8) Hensynet til motparten taler som ellers mot å gi oppfriskning, men gjør seg ikke gjeldende i større grad her enn i andre saker.
- (9) Utvalget finner etter dette at det ikke vil være urimelig å nekte parten videre behandling av saken på grunn av forsømmelsen. Det gis derfor ikke oppfriskning.
- (10) Når det ikke gis oppfriskning, må anken avvises, jf. tvisteloven § 30-3 andre ledd bokstav a, jf. § 16-9 første ledd første punktum.
- (11) B har påstått seg tilkjent sakskostnader. Etter ankeutvalgets syn overstiger imidlertid ikke arbeidet som er utført i saken det en må forvente å gjøre i egen sak. Det er dermed ikke grunnlag for å anvende adgangen til å tilkjenne selvprosederende parter godtgjøring for eget arbeid med saken etter tvisteloven § 20-5 første ledd tredje punktum.
- (12) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken avvises.

Linnéa Tereza Karlberg tilkjennes ikke sakskostnader.

Ragnhild Noer
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)